Història
RUGBY: LA HISTÒRIA DE LA U.E. SANTBOIANAEl Rugby , com a continuació veurem en detall, fou introduït a Espanya
l'any 1921, a Sant Boi de Llobregat, pel senyor Baldiri Aleu Torras, que havia estat estudiant la carrera de Veterinària a la
Universitat de Toulouse (França), on va aprendre a jugar-lo. Es va enamorar d’ell i, en tornar a la seva villa nadiua,
va entusiasmar un grup d'amics i va fundar la Unió Esportiva Santboiana que, naturalment, és el Club més antic d'aquest
esport a l'Estat espanyol.
El fet és que en Baldiri Aleu, en acabar els seus estudis i tornar a la seva ciutat per instal·lar-se professionalment com
veterinari, portà a Sant Boi l'entusiasme que se havia apoderat d'ell pel Rugby, la qual cosa el va portar a intentar
convèncer al seus joves amics de la tertúlia de "Cal Ninyo" de Sant Boi, sobre la bellesa i virtuts d'aquesta practica
esportiva desconeguda fins aleshores al nostre país els va proposar iniciar-se en ella, per la qual cosa va resultar una
ajuda inapreciable el fet de que s'anuncies la realització d'un partit de Rugby d'exhibició entre els equips francesos de
Primera Divisió: Narbone R.C. y U.S.A. Perpignan, a benefici de les víctimes de la Gran Guerra de 1914-18, al camp del
R.C.E. Espanyol de Barcelona, el mes de juny de 1921, que varen tenir l'oportunitat de presenciar el citat senyor Aleu i
els seus amics, i del que varen sortir entusiasmats.
Amb un esperit molt propi de l'època, aquest grup de joves santboians, varen decidir organitzar un Club per jugar al
Rugby i varen començar la seva tasca divulgadora no sols entre els seus conciutadans, sinó en la propera Barcelona a fi i
efecte de que d'allà sortissin també entusiastes esportistes amb ganes de competir amb ells en tan noble esport.
Com conseqüència de tot això es va crear la Unió Esportiva Santboiana, que en la seva acta fundacional datada el dia 4 de
juliol de 1921 i que en els diferents redactats dels successius Estatuts dels que s'ha anat dotant al Club, se ha tingut
molta cura en declarar que "...el seu objecte (de l'entitat) serà la pràctica i difusió de l'esport amateur, especialment el
Rugby ...".
Un nou Club començava el seu camí amb el coratge i il·lusió pròpies de una generosa època (primer terç del Segle XX) en la
que es notava l'afany de progrés i la filosofia de la tasca feta en conjunt, que duia a la societat civil a la creació de Clubs
esportius , Ateneus Culturals, grups teatrals, masses corals, etc., sempre amb la bandera de la cultura, l'esforç comú i la
formació del cos i l'esperit.
Amb la creació d'altres Clubs a Catalunya, es varen iniciar de forma immediata les competicions, essent la primera de les
mateixes la Copa "Real Societat de Carreras de Cavalls" disputada entre quatre equips : C.E. Catalunya, C.N.
Barcelona, C.N. Athlètic i U.E. Santboiana, en forma de Torneig de tots contra tots i guanyada per la U.E. Santboiana ,
que va jugar el partit decisiu als terrenys centrals de l'antic hipòdrom de Barcelona situat a l'actual Zona Franca de la
mateixa ciutat, el dia 2 de maig del any 1922, contra el C.N. Barcelona, batent-lo per 3 a 0, assaig no transformat
(puntuació de l'època assaig = 3 punts), obtingut per Dubois.
El palmarès de la Unió Esportiva Santboniana iniciat tal com s’ha dit, és importantíssim. En el Campionat de
Catalunya, Primera Divisió, competició de mes de dos equips, la més antiga de l'Estat Espanyol, l’equip de Sant boi
de Llobregat ha estat campió, entre les temporades 1922-23 i 1980-81, un total de divuit vegades. Competició guanyada
:Temporada1922-23 "1930-31 "1932-33 "1933-34 "1934-35 "1942-43 "1943-44 "1944-45 "1955-56 "1958-59 "1959-60 "1960-
61 "1961-62 "1962-63 "1963-64 "1966-67 "1971-72 "1980-81
 En algunes temporades era indispensable guanyar el campionat català per a poder participar en competicions de caràcter
estatal. També en aquest nivell s’ha destacat. Resumint, podem esmentar els resultats de la competició de la
Copa Sénior o els de la lliga estatal de Divisió d’Honor, per exemple.
La Copa Sènior ha tingut les denominacions (segons les èpoques) de Sa Majestat El Rei, Del President de la
República, Del Generalíssim i novament de Sa Majestat el Rei, i s'ha jugat de totes les formes possibles (a partit únic, a
doble partit, per concentració, etc.). Entre les temporades 1930-31 i 2004-2005 la U.E. Santboiana ha aconseguit onze
campionats, i vuit sotscampionats. CAMPIONS SOTS-CAMPIONSCONTRARESULTATTemporada 1930-31 Real Madrid
C.F.12 - 6Temporada 1932-33 Real Madrid C.F.24 - 6Temporada 1942-43 Tavernes de Valldigna16 - 0Temporada 1947-
48 S.E.U. León13 - 9 Temporada 1948-49Atlètic Madrid3 - 8 Temporada 1955-56C.F. Barcelona3 - 6Temporada 1957-
58 C.F. Barcelona 11 - 9Temporada 1958-59 Picadero Joventut20 - 14Temporada 1959-60 C.N. Barcelona 8 - 3
Temporada 1960-61 C.N. Barcelona 3 - 0 Temporada 1961-62 C. Aitor de Madrid 6 - 3 Temporada 1962-63C.N.
Barcelona 0 - 3 Temporada 1963-64Canoe N.C. 0 - 3 Temporada 1966-67Cisneros Madrid 3 - 14Temporada 1988-
89 Liceo Francés 25 - 9 Temporada 1989-90Getxo R.T. 7 – 28Temporada 1999-00 El Salvador36 –
15 Temporada 2003-04Bera Bera R.T.38 – 47 Temporada 2004-05El Salvador16 – 29
 La lliga estatal Divisió d’Honor s'ha jugat amb participació des de 6 a 12 equips i a un o dos grups, havent
aconseguit la U.E. Santboiana entre els anys 1983-84 i 2006-07 set campionats, cinc sotscampionats i tres terceres
posicions de la competició en el seu palmarès CAMPIONSSegonsTercers Temporada 982-83Temporada 1983-
84 Temporada 1985-86 Temporada 1986-87 Temporada 1987-88 Temporada 1988-89 Temporada 1991-92 Temporada
1995-96 Temporada 1996-97 Temporada 1997-98 Temporada 1998-99 Temporada 1999-00Temporada 2004-
05 Temporada 2005-06 Temporada 2006-07
www.uesantboiana.com
http://web.uesantboiana.com
Fet amb Joomla! en català de [www.xarxainternet.es]
Generat: 8 September, 2010, 16:17

En la lliga de Primera Divisió Sènior, variant de la Lliga Estatal de Divisió d'Honor que s'ha jugat quan no existia aquesta, la
Santboniana també ha destacat. S'ha jugat pel sistema de Lliga única –havent quedat el club del Baix campió en
les temporade 1952-53 i 1971-72- i pel sistema de Grups, estant el palmarès de la U.E. Santboiana sempre entre les
tres primeres posicions del seu grup sempre (entre els anys 1978-79 i 1983-84).
Pel sistema de Lliga de Grup únic CAMPIONSSegonsTercers Temporada 1952-53 Temporada 1971-72
 Pel sistema de Lliga per Grups, GRUP LLEVANT CAMPIONS GRUPSegons GrupTercers Grup Temporada 1980-
81 Temporada 1981-82
Pel sistema de Lliga per Grups, GRUP 1 CAMPIONS GRUPSegons GrupTercers GrupTemporada 1978-79 Temporada
1979-80 Temporada 1982-83 Temporada 1983-84
En l’àmbit internacional el Club ha tingut una presència meritòriua. Així, a la Copa Pirineus, competició anyal entre els
equips campions d'Espanya i Portugal de categoria Sènior, que també s'havia jugat entre els campions i sots-campions
de ambdós països en forma de Torneig quadrangular, es va guanyar les temporades 1987-88;1989-90; 2005-06 i 2006-07.
En la Copa Pirineus, competició entre els equips campió i sots-campió de Catalunya (també ha sofert diverses mutacions) i
equips de prestigio del Roselló (en algunes èpoques varen a arribar a ésser equips de fins segona divisió francesa),
s’ha guanyat les temporades 1959-60 i 1960-61. En el Trofeu Dos Catalunyes, competició entre equips de
Catalunya i equips de prestigi del Roselló, substitutiva de l’anterior Copa Pirineus, s’ha estat campió en
l’any 1999-2000.
A nivell de les demés categories, també s'han aconseguit importants èxits especialment campionats de Catalunya i
Espanya de juvenils, cadets, infantils i alevins al llarg de tota la història del Club, estant les fites més importants a nivell
estatal les següents:
En el Campionat d’Espanya de 2ª Categoria Sènior, competició per sistema de Copa, en la que ha participat quan
així s'ha organitzat, el segon equip de la Santboiana, després de guanyar-se la classificació per quedar Campió de
Catalunya de la seva categoria es va fer amb el triomf la temporada 1958-59 i, entre els anys 1954-55 i 1969-70
aconseguí un total de quatre sotscampionats. CAMPIONS SOTS-CAMPIONSCONTRARESULTAT Temporada 1954-
55Casasola Madrid3 - 17Temporada 1958-59 B.U.C. 11 – 3 Temporada 1962-63C.D. Vasconia S.S.0 -
5 Temporada 1967-68C.A.U. Madrid 11 - 20 Temporada 1969-70El Salvador Valladolid9 - 20
 El Campionat de Catalunya Femení Sub-18 va ser guanyat per les noies del club la temporada 1996-97 El Campionat
d'Espanya Categoria Júnior ha premiat el club amb el primer lloc les temporades 1996-97 i 2006-07. CAMPIONS
SOTS-CAMPIONSCONTRARESULTATTemporada 1996-97 Quesos Entrepinares17 - 16 Temporada 1997-98Quesos
Entrepinares19- 25 Temporada 2006-07 CAU València43 - 6
 El Campionat d'Espanya Categoria Juvenil, competició en la que s'ha adquirit el dret a participar-hi per quedar Campió de
Catalunya, havent-se jugat pel sistema Copa, ha dotat el palmarès de la U.E. Santboiana, amb el títol de campió els anys
1969-70; 1993-94;; 1995-96; 1997-98; 1999-2000; 2004-05 i 2006-07. Quatre sotscampionats s’interclen entre
les temporades on s’ha assolit el primer lloc de la taula. CAMPIONS SOTS-
CAMPIONSCONTRARESULTATTemporada 1969-70 Pueblo Nuevo 15 - 3 Temporada 1970-71Àt.. San Sebastián 0 - 14
Temporada 1993-94 Liceo Francés Madrid18 - 0Temporada 1995-96 B.U.C. 30- 5Temporada 1997-98 El Salvador 17 -
8Temporada 1999-00 C.R. Atlco. Portuense31 - 29 Temporada 2000-01Hernani 20 - 23 Temporada 2002-03F.C.
Barcelona 3 - 11 Temporada 2003-04El Monte Ciencias0 - 10 Temporada 2004-05 Universidad de Màlaga12 -
10Temporada 2006-07 Marbella R.C.24 - 15
 El Campionat d'Espanya Categoria Cadet és una competició en la que també s'adquireix el dret a participar per quedar
Campió de Catalunya, havent-se jugat pràcticament sempre pel sistema de concentració, estant el palmarès de la U.E.
Santboiana un total de nou títols de campió entre les temporades 1975-76 i 2004-05. CAMPIONS SOTS-
CAMPIONSCONTRARESULTATTemporada 1975-76 Univers. Laboral Corunya18 - 4Temporada 1976-77 Seminari
Tarazona 22 - 10Temporada 1986-87 Hernani C.R. 17 - 0 Temporada 1990-91Liceo Francés Madrid6 -21 Temporada
1991-92Kakarraldo R.T. 9 - 12 Temporada 1992-93 Kakarraldo R.T. 14 - 10Temporada 1993-94 CAU Alzira 15 - 5
Temporada 1997-98 El Salvador 31 - 5 Temporada 1998-99 El Salvador 18 - 3 Temporada 2001-02Sant Cugat. 5 - 22
Temporada 2003-04 Sant Cugat. 32 5 Temporada 2004-05 El Salvador 15 - 3 Temporada 2006-07CIC Valladolid. 5 - 10
El Campionat d'Espanya Categoria Infantil és una competició de recent creació i de característiques idèntiques a
l’anterior, estant el palmarès de la U.E. Santboiana un total de sis campionats guanyats entre els anys 1991-92 i
2006-07. CAMPIONS SOTS-CAMPIONSCONTRARESULTATTemporada 1991-92 Liceo Francés Madrid24 -
0Temporada 1993-94 C.D. El Salvador 8 - 0Temporada 1996-97 E.R. San Jeronimo 7 - 3Temporada 2001-02 VRAC 10 -
 7Temporada 2003-04 El Salvador 16 - 0Temporada 2006-07 Liceo Francès 19 - 7
www.uesantboiana.com
http://web.uesantboiana.com
Fet amb Joomla! en català de [www.xarxainternet.es]
Generat: 8 September, 2010, 16:17

El Campionat d'Espanya Categoria Aleví, també de recent creació, es juga per concentració després d'haver-se guanyat el
dret per quedar Campió de Catalunya. La U.E. Santboiana ha obtingut el guardó de campió els anys 1990-91; 2001-02;
2004-05; 2005-06, a més de tres sotscampionats. CAMPIONS SOTS-CAMPIONSCONTRARESULTATTemporada
1990-91 València R.C. 30 - 12 Temporada 1991-92C.D. El Salvador 4 - 12 Temporada 1996-97E.R. San Jeronimo 0-
35 Temporada 2000-01Helios CAU 0- 7Temporada 2001-02 Tavernes 25 - 0Temporada 2004-05 VRAC. 20 -
0Temporada 2005-06 Alcobendas 15 - 10
 En quant a la evolució social i de les instal.lacions, cal pensar que per poder jugar al Rugby, de bon principi es va fer
necessari un terreny de joc, que a mes a mes d'ésser pla, tingues un terra no massa dur , a fi i efecte de que les
caigudes no representessin un perill per la integritat física dels jugadors, i desprès de dures gestions i treballs, es va
aconseguir condicionar un camp, el qual es va llogar a l'altra banda del riu Llobregat i en terme Municipal de Sant Joan
Despí, terreny que estava ple de canyes que calgué netejar, amb l'ajuda de jugadors i afeccionats, i la col·laboració
especial dels bous de "Cal Dimoni", pagès, que pel que es veu, era també afeccionat i no solament va posar els seus
bous, sinó també el seu treball personal.
Per fi es va aconseguir preparar-ho de tal manera que reunís bones condicions, doncs el terreny era sauló, terra flonja
vora el riu, ideal pel que es volia.
Per tal de que els espectadors poguessin veure els partits , eren els propis jugadors els que abans de cada partit
creuaven el riu pel pont del tren i instal·laven una passarel·la amb taulons per la que es podia arribar fins el mateix
camp, de la qual cosa queda constància en fotografies de l'època en las que a mes a mes es veu que la presencia de
públic era abundant.
Així mateix cal destacar que els entrenaments es celebraven a primeres hores del matí, abans de que els jugadors
anessin als seus treballs habituals, al no tenir a l'abast, naturalment, cap equip d'allumenat al terreny de joc, per la qual
cosa, cap imaginar que en els freds matins d'hivern, entrenar al costat del riu devia d'endurir mes si cap, la naturalesa
dels esforçats "sportmans".
Consta també als anals, que a mes a mes d'aquest terreny de joc, que va ésser utilitzat fins a l'any 1936, s'usava,
sobre tot per part del segon equip, el camp de fútbol de la Colònia Güell.
Al acabar la Guerra Civil, els actius components de l'entitat, no varen parar fins a aconseguir trobar uns terrenys millor
situats i , ara sí, dins del Terme Municipal de Sant Boi i adquirir-los (part en propietat i part llogats), en la zona coneguda
com "Els Vinyets", just al lloc a on està ubicat en la actualitat el Parc Mòbil d'Automobilisme de l'Exèrcit.
Es va construir un camp de Rugby, a on es jugaria fins l'any 1948, que disposava d'un túnel de sortida dels jugadors
dels vestuaris directament al terreny de joc, i envoltant el mateix es va traçar una pista d'atletisme de terra de 400 mts de
corda i ja es projectava la construcció d'una pista poliesportiva i una piscina, quan es va rebre la notificació de que aquells
terrenys interessaven a l'Exèrcit.
Després de difícils, llargues i dures negociacions (s'ha de pensar que l'altra banda de la taula negociadora estava
ocupada pel Exèrcit i ens hem de situar en el temps històric de la negociació, que era desprès de la recentment acabada
Guerra Civil), i amb la impagable ajuda del Coronel Ignasi de Torrents i Piserra, que va actuar de valedor davant de la
Capitania General de las propostes de la U.E. Santboiana, i als batlles de la època : Jaume Ferrer Poblet i Josep Milà
Gelabert, sempre disposats a donar suport al Club amb tota decisió, es va aconseguir fer una permuta de terrenys similar
en superfície, però, això si, en comtes del solar pla i net que era donat pel Club, es rebia a canvi altre, que estava situat en
el lloc a on estan ubicades avui en dia las actuals instal·lacions de la U.E. Santboiana, però en la forma en que es trobava
a l'època, es dir amb un desnivell del 7% i ple de malesa i vegetació.
Altra vegada amb l'ajut dels jugadors, socis, simpatitzants de la població i de las Institucions Públiques, es varen fer els
rebaixos pertinents per la qual cosa es va aconseguir per part dels directius del Club de la època (entre els que es
trobava un incombustible Raimon Priu Planas, que ha format part de nombroses juntes directives, sempre treballant en
favor del Club, sempre a l'ombra, però sempre al tall), un excel·lent contracte d'excavació del terreny (desmuntar les terres
i retirar-les a canvi de quedar-se amb elles para reomplir terrenys, lo que en la època era una pràctica habitual) pactat
amb un famós constructor i promotor de cines, teatres i places de toros de l'època, fins aconseguir la configuració que te
avui en dia i en la que s'aprecia perfectament el tall efectuat al terreny i el que això va poder representar amb els mitjans
de llavors, tenint en comte la seva duresa i disposició.
Amb el pas del temps, es va dotar al parc esportiu d'una pista d'atletisme de cendra de 400 mts. i sis carrerons
(reglamentaria en l'època), dotant a mes a mes a l'estadi d'una zona de salts i llançaments , amb l'ajuda de la Diputació de
Barcelona, de la que era llavors ponent d'Esports el avui President del C.O.I., Juan Antoni Samaranch, un altre dels
grans mecenas del Club , que va inaugurar personalment la remodelació de les instal·lacions.
La citada pista, rodejava l'únic camp de Rugby homologat en aquells temps pels organismes internacionals en quant a
dimensions reglamentaries, de tot l'Estat Espanyol, dedicat a la pràctica exclusiva d'aquest esport.
www.uesantboiana.com
http://web.uesantboiana.com
Fet amb Joomla! en català de [www.xarxainternet.es]
Generat: 8 September, 2010, 16:17

A principis dels anys 50 es construiria la piscina de 33 mts. de llarg (també perfectament reglamentaria per aquells
temps) dotada de vestuaris, trampolí i zona de solàrium amb herba i terrassa, que va resultar ser la primera piscina
pública d'aquestes característiques de la comarca.
Anys mes tard es va habilitar, en una zona annexa, una piscina infantil a la vegada que es va anar millorant la instal·lació,
dotant-la d'uns moderns equips de depuració.
A aquesta piscina per la meitat dels anys cinquanta, es varen començar a realitzar els Cursets de Natació Escolar i Utilitària,
en la qual cosa la entitat també va ésser pionera i per mitjans dels quals, innumerables Santboianes i Santboians varen
aprendre a nedar generació darrera generació i varen trobar un lloc de relació i coneixement que la varen convertir en un
dels llocs amb mes intensa vida social de Sant Boi.
També a principis dels anys cinquanta, es va construir la pista poliesportiva actual, primer amb el pis de terra apilonada
i desprès asfaltada, a on s'han practicat, en diferents etapes i amb mes o menys èxits, el basquetbol, tant masculí com
femení, el Handbol, el Hoquei sobre patins, etc., i fins i tot sessions col·lectives de gimnàs funcional, portant-se a terme
aquestes activitats, en la major part de les vegades, com seccions federades del Club, mantingudes i organitzades per
l'empenta d'entusiastes delegats dels diferents esports esmentats, alguns dels quals, amb personalitat important i
llargament recordats en la vida del Club, del que es podria citar com exemple l'inefable i malauradament ja mort, Jaume
Royo, jugador, entrenador, àrbitre de basquetbol i directiu del Club que va marcar tota una època.
Fins l'any 1971, al terreny immediat a la piscina, hi havia un camp de fútbol, que a mes a mes de servir per entrenar als
diferents equips de Rugby de la entitat i per tant preservar el camp d'herba, s'utilitzava tots els caps de setmana per
jugar partits de fútbol entre els equips federats de la Vil·la que ho necessitaven i el llogaven al efecte i el propi club va a
arribar a tenir un equip juvenil, que era el màxim nivell que no exigia ni una mica de professionalisme i que jugava el
Campionat de Catalunya de la seva categoria.
El 1971, i amb l'ànim de modernitzar les instal·lacions, posar-se al dia i obtenir un rendiment econòmic que permets
compensar les despeses mes importants, necessàries per mantenir el Club, i desprès d'ésser aprovat en una assemblea
extraordinària molt moguda amb polarització en dos grups d'antics i joves socis sobre la necessitat o no del projecte de
futur, es van construir sis pistes de tennis i un frontó amb els seus corresponents vestuaris masculí i femení, així com,
aprofitant l'esforç a realitzar, es va incloure en el projecte la edificació d'un modern edifici que contindria, un bar, a sobre
del quin es van situar les sales de reunions i juntes, la secretaria i els arxius del Club.
Ja que com fins aquells moments l'allumenat del terreny de joc havia estat mes aviat pobre, amb un o dos punts de llum
suportats per pals de fusta que, per concentrar la llum en els dos únics llocs del camp, feia que quedes gespa
definitivament danyada just en aquestes zones de manera definitiva, es va decidir, i també dins de l'esforç de
modernització de les instal·lacions, dotar a l'estadi de una il·luminació mes moderna i eficaç.
Per això, es varen aixecar quatre torres metàl·liques per suportar la il·luminació del camp, que ha permès, a mesura que
s'han anat ampliant les potencies lumíniques i millorant la qualitat de la instal·lació elèctrica, no solament la possibilitat de
entrenar per la nit, practica habitual a l'esport amateur, utilitzant de manera homogènia tot el terreny de joc, sinó jugar
partits nocturns cada vegada en millors condicions.
Cal , també, fer esment de les diverses millores efectuades als vestuaris en el transcurs dels temps, amb
remodelacions, ampliacions i reestructuracions en quant a capacitat, comoditat i higiene, afegint-se en el seu moment la
millora que representava el disposar d'aigua calenta, i en los últims temps, la construcció d'un modest espai mèdic, que
cada vegada s'ha anat dignificant mes.
El petit edifici situat al costat dels vestuaris de la piscina, també ha sofert evolució amb el pas del temps, doncs es el lloc
on ha estat situat el modest bar, que solament obria els dies de partit, ocupant la meitat de la construcció, estant
destinada l'altra meitat, durant molts any, a domicili d'un empleat del Club, el qual, malgrat el reduït espai disponible, se
les arreglava per acomodar a tota la seva família i que era l'encarregat del manteniment i la vigilància de la instal·lació, així
com de cobrir el taquillatge els dies de partit.
Amb la construcció del nou edifici per les dependències del Club i deixar de tenir un empleat vivint a la instal·lació, es van
iniciar diverses etapes d'obres en aquest petit edifici, al que sempre se li ha dit carinyosament per part de jugadors i
directius, "la barraca".
La mes important va ésser la remodelació de l'espai interior, pintura i condicionament, construcció d'una barbacoa exterior
i pintat d'un mural obra de Juan Vera Sillero "Juanillo", copia exacta de una reproducció al carbó del quadre original
existent al museu de l'Estadi de Twickenham, a Londres, corresponent a la col·lecció recordatòria dels primers
enfrontaments entre l'Anglaterra i Escòcia, mural tan perfectament reproduït, que àdhuc compte amb l'error de l'original,
consistent en que, en la zona central del quadre, a on es mas intensa l'acció hi ha dos jugadors subjectant la pilota i
d'altres agafant als primers, i justa allà es pot veure un jugador amb tres cames, sense poder-se atribuir aquesta tercera
www.uesantboiana.com
http://web.uesantboiana.com
Fet amb Joomla! en català de [www.xarxainternet.es]
Generat: 8 September, 2010, 16:17

cama a cap dels qui l'envolten, per disposar cadascú de les seves dues "reglamentaries".
Aquestes importants obres van ésser portades a cap pels propis jugadors que en aquell moment composaven les
plantilles del Club, aportant cada un el treball del que coneixia i el que no, fent de peó, carretejant materials, tot sota
l'impuls del indispensable Rafelet Ventura, capaç d' il·lusionar i aglutinar els esforços dels jugadors, amb l'objectiu de
disposar de lo mes semblant a allò que els anglesos anomenen "Club house", local destinat a conservar records,
organitzar tercers temps, dinars, sopars i festes.
Mes tard i amb ajuda de subvencions, però sempre amb l'entusiasme de tots, se ha anat millorant aquesta instal·lació,
dotant-la de cuina industrial, mostrador nevera, taula de cuina i armaris, així com una dotació de vídeo i televisió que
completen una gran sala en las parets de la qual, poden trobar-se fotografies i records de totes les èpoques del Club,
sala en la que es disposa de llargues taules a les que els jugadors de les diferents categories organitzen els seus
tercers temps, festes y àpats de germanor les quals coses ajuden a mantenir el indispensable esperit de Club.
Es interessant, també, contemplar l'evolució del temes com el segat i regat de la gespa del camp de joc que ha passat en
pocs anys, de fer-se a mà amb dalla o segadora a corró manual i per consegüent no massa perfectament amb algun que
altre segat "animal" (l'autor recorda mes d'un estiu, que era quan l'herba estava mes alta per la falta d'us, haver vist en
el camp de joc un "equip" de bens peixent mansament i rebaixant, per lo tant, l'alçada de l'herba), al mecanitzat per
mitjans del tractor - segadora adequat que es va adquirir en el seu dia no sense esforç.
En quant al rec, des de la senzilla manega d'aigua manejada per l'empleat o el voluntari de torn, al últim sistema
automatitzat i programable que permet regar tot el camp pràcticament a la vegada i de forma homogènia, passant pels
diferents sistemes de rec, sempre amb la il·lusió de mantenir en las millors condicions una gespa indispensable per
practicar en las millors condicions el nostre britànic esport.
Per mantenir la gespa en condicions, s'ha estat investigant la forma i aprenent sempre d'altres llocs, això doncs es va
veure, al anar a jugar partits al Sud de França que en les localitats de la Cerdanya Francesa , es tractava el camp de joc,
al acabar la temporada, afegint-li , desprès de llaurat, o si no es feia, en lloc de llaurar, una capa dels restes que
quedaven a les eres desprès de batre el blat i que no era ni gra ni palla, anomenat a les comarques del Baix Llobregat i
pròximes "boll", que cobria tres objectius: conservava la humitat desprès de regat, al créixer l'herba mantenia una capa
tova sota d'ella i per últim, al descompondres, tenia efectes d'adob per la terra que la suportava.
La recollida, carrega, transport i estesa pel camp es feia pels propis jugadors al final de la temporada, convertint aquesta
jornada de treball en una festa , malgrat les picors per tot el cos degudes a la falta de costum de remenar la palla,
jornada que acabava amb un bany a la piscina i un berenar.
A l'altre extrem, es troba l'anècdota ocorreguda en ocasió d'una visita, sobre l'any 1980 del llavors Seleccionador
Nacional Cadet, el gales Morgan Thomas, al que se li va preguntar, sempre amb l'ànim d'aprendre com millor manejar el
Club, però amb un cert candor, quins problemes tenien al País de Gal·les amb la gespa, a la qual cosa va contestar amb
evident humor anglès: .... bolets ¡¡¡¡ i desprès de tan sorprenent resposta del Gales els directius es varen donar
comte de que no es podia comparar la sequedat de la nostre terra amb l'excés d'humitat de les terres Gal·leses.
Amb tot i això, les instal·lacions es van anar envellint i devenint antiquades i obsoletes i calia donar-lis un gir important,
per la qual cosa el Club no contava amb res mes que la propietat del terreny i la voluntat de negociar amb les
administracions, amb l’encàrrec dels seus associats de que no es perdés el patrimoni acumulat durant tants anys i
així es varen emprendre negociacions amb l’Ajuntament de Sant Boi, per tal d’assolir un acord que portes
a rejovenir les instal·lacions i retornessin a la entitat a estar en la davantera una vegades mes, en quant a equipaments
esportius en l’àmbit de la Vil·la.
Desprès de molts anys de tires i arronses, i negociacions que es varen perllongar pel mandat de tres presidents de la
Santboiana i dos batlles de Sant Boi, es va arribar a una solució, que per lo innovadora i imaginativa, entenem que pot
servir d’exemple a altres entitats que es trobin en el mateix cas que la entitat degana del Rugby de l’estat
espanyol : Es va arribar a l’acord de cedir per 35 anys l’ús de fruit dels terrenys (que continuaven estant
propietat de la Santboiana) a l’Ajuntament de Sant Boi, i aquest finançava en gran part les obres per construir un
nou estadi de Rugby i unes instal·lacions annexes que contindrien en un principi, gimnasos, piscines cobertes i
descobertes, camps de futbol sala, pistes de tenis, frontó i padle, a mes a mes dels serveis necessaris per fer funcionar
aquest complex, amb un excel·lent pla de reintegre de l’import finançat , al llarg dels 35 anys de cessió de
l’ús de fruit.
El compromís es va arrodonir amb la formació de un Consorci public-privat entre la UE. Santboiana i l’Ajuntament
de Sant Boi, així com una Societat del mateix caire, per tant de garantir que la explotació del Complex esportiu , anomenat
en honor del fundador Complex Baldiri Aleu, seria prou eficient per garantir els compromisos de reintegre de la
Santboiana, a la vegada que dotava al poble de Sant Boi, d’unes instal·lacions de primer nivell en el rovell de
l’ou de la Vil·la.
www.uesantboiana.com
http://web.uesantboiana.com
Fet amb Joomla! en català de [www.xarxainternet.es]
Generat: 8 September, 2010, 16:17